

РЕШЕНИЕ

№ 659

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10040** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/

Образувано е по жалба на В. Л. Х. срещу Писмо изх. № ДП/Д-С-ВЗ/932-001/ 24.09.2021г на Директор на Дирекция „Социално подпомагане “В.“ в което е обективиран отказ да й бъде предоставено достъп до преписка по заявление от 17.09.2021г.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди, че като страна в административното производство правото ѝ на достъп до административната преписка не е ограничено и има право да получи информацията. Моли да се отмени отказа и да се задължи ответника да предостави достъп до преписката.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане “В.“чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа страна следното:

С молба от 17.09.2021г В. Л. Х. е поискала да ѝ се предостави достъп до преписка образувана в ОЗД , район В. по сигнал срещу нея, че не полага грижи за

детето си А. Б.Б..

По повод подадената молба е издадено процесното оспорено Писмо изх. № ДП/ Д-С-ВЗ/932-001/ 24.09.2021г на Директор на Дирекция „Социално подпомагане “В.“ в което е обективизиран отказ да ѝ бъде предоставено достъп до преписка по заявление от 17.09.2021г., по съображения, че с оглед ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679 не може да се предоставят лични данни на трета страна, с изключение на държавни институции.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да се предостави поискания със заявлението достъп до информация. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ за достъп до документи по адм.преписка образувана по сигнал срещу жалбоподателката. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

По основателност:

Оспореният акт е валиден административен акт, като издаден в писмена форма от компетентен орган - директор на Дирекция „Социално подпомагане“В.“. Въпреки, че актът не носи наименованието решение, съдът намира, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като същият съдържа правни и фактически съображения за отказа и волята на компетентния да го издаде административен орган е сравнително ясно изразена.

Не е налице спор по фактите, а именно, че по повод подаден сигнал срещу жалбоподателката е образувана преписка по която е извършена проверка. Когато заявителят иска информация във връзка с хода или резултатите от едно административно производство, инициирано срещу него, включително и под формата на достъп до преписка, то защитата му не е по реда на ЗДОИ, предвид наличието на разпоредбата на чл. 8, т. 1 от ЗДОИ. Този, срещу когото е подаден сигнала, има право да се запознае с хода на административната преписка и нейното съдържание в качеството му на заинтересовано лице по см на чл.122 ал.1 от АПК, следва да бъде уведомен за движението на производството и постановените по него актове, с оглед изпълнение на задължението на административния орган по чл. 114 от АПК да извърши проверка и изясни случая по подадения сигнал или жалба и да вземе решение /в този смисъл е Решение № 16155/19 г. по адм. д. № 5325/2018 г. на ВАС/. Ето защо и в случая, исканата със заявлението информация може и следва да бъде търсена и получена по реда на административното обслужване на гражданите. Не се касае за обществена информация по смисъла на ЗДОИ, тъй като в случая търсения достъп до преписката е свързан пряко с упражняване правото на този срещу когото е подаден сигнала да узнае движението по преписката и постановените по нея актове, какъвто личен интерес заявителят има. В случая исканите документи са част от преписката, образувана по сигнално производство, което се развива и решава по реда на глава VIII от АПК и законодателят е предвидил специален ред, по който засегнатите лица могат да получат информация във връзка с това производство. Всички документи, представени и създадени по повод проверка по подаден сигнал са

част от производството по установяване на фактите и вземане на решение по чл. 122 от АПК от компетентния административен орган, което следва да се съобщи на засегнатите лица (чл. 122, ал. 1 и чл. 123, ал. 2 от АПК). Правото на жалбоподателката да бъде информирана за документите по преписката образувана по повод подадения срещу нея сигнал е уредено в чл.122 и чл.123 АПК. Редът, по който жалбоподателят може да реализира правото си на получаване на информацията, когато тя не му е предоставена съгласно чл. 122 - 125 АПК, е този по глава П., раздел Втори на АПК - защита срещу неоснователно бездействие на административния орган по произтичащо по силата на закона негово задължение за фактическо действие.

В допълнение и във връзка с конкретно посоченото в оспореното писмо основание за отказ следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. В случая, информацията касае конкретно документи, събрани и съставени в хода на едно специално административно производство и поради това има частен характер. Както се посочи информацията по конкретния казус не е информация по см на чл.2 от ЗДОИ и е дължима по арг. от чл.122 и чл.123 АПК. Дори и чрез предоставянето на достъп до преписката да се стигне до разкриване на лични данни, то това е единствено за целите на сигнала, като контролно средство, при все че се съобрази нормативната установеност на изключенията /чл.6 от Регламента /, което е необходимо условие за съответствие с изискването за поверителност на личните данни, доколкото самите ограничения задоволяват съвместим с демократичните ценности интерес, от вида на изрично посочените в текста. Предоставянето на информацията по конкретната преписка с оглед посочените по- горе разпоредби безспорно е дължима, като се отчете характера на сигналното производство и по начин да не бъде допусната неправомерна обработка на лични данни на трета страна съобразявайки се с нормите на Регламента и ЗЗЛД.

Търсената информация може и следва да бъде получена по реда на административното обслужване на гражданите, тъй като е свързана пряко с упражняване правото на заявителя да узнае движение по конкретна административна преписка образувана по повод сигнал срещу него. Както се посочи редът, по който жалбоподателят може да реализира правото си на получаване на информацията, когато тя не му е предоставена съгласно чл. 122 - 125 АПК, е този по глава П., раздел Втори на АПК - защита срещу неоснователно бездействие на административния орган по произтичащо по силата на закона негово задължение за фактическо действие. Предвид наличието на друг ред по който може да се получи конкретната информация, отказът да се предостави исканата информация е правилен, макар и по различни съображения от тези на издателя на оспореното писмо.

Поради гореизложеното, жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. С оглед направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 143 ал.3 от АПК , вр чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. Л. Х. срещу Писмо изх. № ДП/ Д-С-ВЗ/932-001/ 24.09.2021г на Директор на Дирекция „Социално подпомагане “В.“ в което е обективиран отказ да ѝ бъде предоставено достъп до преписка по заявление от 17.09.2021г.

ОСЪЖДА В. Л. Х. да заплати на Агенция социално подпомагане юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: